

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ ที่บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยนเรศวร มีแบบอย่างความประพฤติที่ดี ดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมี ในสถาบันอุดมศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๕๒ (๔ /๒๕๕๓) เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๘ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยนเรศวร
“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยนเรศวร
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการพิจารณาทางจรรยาบรรณ

ตำแหน่งที่ต้อง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

(นางกานติศ ศิริสถานต์)

อธิการ

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวรพึงปฏิบัติเพื่อรักษาและดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรี

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาที่นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และ/หรือ มีกรรมกรวิชาชีพควบคุมการประกอบวิชาชีพ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และหมายความรวมถึงลูกจ้างมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่สอนและวิจัย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดี เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ บุคลากรต้องปฏิบัติตนโดยยึดมั่นในหลักการดังต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๓) ยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) ยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

สำเนาถูกต้อง

(นายถนอม ศิริสาคร)
อธิการ

หมวด ๒
จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑
จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น สร้างสรรค์

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีศีลธรรมอันดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม ไม่ถูกครอบงำด้วย
อิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด

ส่วนที่ ๒
จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงยึดมั่น และปฏิบัติตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์
ของหน่วยงาน

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล
โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงาน

ข้อ ๑๒ บุคลากรพึงอุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ ปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
คำสั่ง แนวปฏิบัติ แบบแผนของทางราชการ รวมทั้งหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี กล่าวคือ ต้องปฏิบัติงาน
เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ
ของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อเหตุการณ์ และตอบสนอง
ความต้องการของประชาชน

ข้อ ๑๓ บุคลากรพึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ปราศจากอคติต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงดูแล รักษา และใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน อย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวังไม่ให้
ตำแหน่งถูกตั้งข้อสงสัย เลียหาย หรือสูญหาย และดูแลรักษาทรัพย์สินอย่างวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของคน

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงมีส่วนร่วม ส่งเสริม และสร้างความสามัคคีในหน่วยงาน

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งบทบาทหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิตส่วนตัว

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงงดเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ ไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่น หรือนำผลงานของผู้อื่น หรือจ้างผู้อื่น หรือใช้ผู้อื่นทำผลงาน และนำผลงานนั้นไปใช้ในการกำหนดตำแหน่ง หรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือให้ได้รับเงินเดือน หรือค่าตอบแทนในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึง การกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๘ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ การจัดสวัสดิการ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รับฟังความคิดเห็น และปกครองโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๑๙ ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา และตามลำดับชั้นของการบังคับบัญชา เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตให้ข้ามลำดับชั้นได้

ข้อ ๒๐ บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ให้ความคิดเห็น และแก้ไขปัญหาร่วมกัน ตลอดจนเสนอแนะในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๑ บุคลากรพึงมีอิสระทางความคิด รับผิดชอบต่อการเสนอความคิด และปฏิบัติตนอย่างเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๒ บุคลากรพึงเคารพเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่อง ให้เกียรติ และไม่ส่อเสียดผู้ร่วมงาน

ข้อ ๒๓ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูล ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่

สำเนาถูกต้อง

ข้อ ๒๔ บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร สุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๒๕ บุคลากรไม่บิดเบือนกลั่นแกล้ง ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือหมิ่นประมาท และพึงงดเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานที่มีใช้คู่สมรสของตน

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณค่านิยม ประชาชน ผู้รับบริการ และสังคม

ข้อ ๒๖ บุคลากรพึงละเว้นจากการ เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากนิสิต ประชาชน ผู้รับบริการ โดยมีขอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๒๗ บุคลากรพึงให้บริการค่านิยม ประชาชน ผู้รับบริการ อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน ไม่กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือหมิ่นประมาท

ข้อ ๒๘ บุคลากรพึงประพฤติดนให้เป็นที่ยึดถือของบุคคลทั่วไป การเปิดเผยข้อมูล หรือความลับ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ และก่อให้เกิดความเสียหาย จะกระทำมิได้

ข้อ ๒๙ บุคลากรพึงงดเว้นจากการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิต ประชาชน และผู้รับบริการ ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๓๐ นอกเหนือจากจรรยาบรรณตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔ แล้ว ณาจารย์ประจำพึงปฏิบัติตนดังต่อไปนี้

(๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต และบุคคลทั่วไป ทั้งหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิตส่วนตัว

(๒) พึงสอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจ และปฏิบัติกับนิสิตอย่างมีเมตตา และเป็นธรรม

(๓) พึงปฏิบัติหน้าที่โดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพล

สำเนาออกให้อุสสผลประโยชน์ใด

(๔) พึงศึกษา ค้นคว้า และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

นายก (นายกานติศ ทิรستانต์)

นิติกร

(นายกานติศ ทิรستانต์)

นิติกร

ข้อ ๓๑ บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาประโยชน์ โดยมิชอบ วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพ และ/หรือ มาตรฐานวิชาชีพกำหนดไว้ พึงปฏิบัติตามวิชาชีพนั้น

ข้อ ๓๒ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เหมาะสมกับจรรยาบรรณ วิชาชีพ และ/หรือ มาตรฐานวิชาชีพ

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๓ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาทาง จรรยาบรรณ” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการคนหนึ่ง จากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ได้แก่ รองอธิการบดี คณบดี

ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่ได้รับการ เลือกจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการคนหนึ่ง จากผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะ เทียบเท่ากอง ที่ได้รับการเลือกจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

(๔) กรรมการคนหนึ่ง ที่เป็นคณาจารย์ประจำ ซึ่งได้รับการเลือกจากสภาอาจารย์

(๕) กรรมการคนหนึ่ง ที่มีใจคณาจารย์ประจำ ที่ได้รับการเลือกจากสภาข้าราชการ

และถูกจ้าง

(๖) กรรมการคนหนึ่ง ที่ปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ที่อธิการบดีมอบหมาย

(๗) กรรมการและเลขานุการคนหนึ่ง ที่ปฏิบัติงานด้านบุคคล ที่อธิการบดีมอบหมาย

กรรมการตาม (๔) และ (๕) ต้องไม่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ลา

(๒) ลาออก

(๓) ถูกพิจารณาทางจรรยาบรรณ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นคณะกรรมการพิจารณาทางจรรยาบรรณในประเภทนั้น

สำเนาถูกต้อง

(นายกานตัส สิริสันธ์)

อธิการ

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ตำแหน่งประธาน และ/หรือ กรรมการว่างลงก่อนครบกำหนดวาระ ให้ดำเนินการ แต่งตั้งประธาน และ/หรือ เลือกกรรมการแทนภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นประธาน และ/หรือ ได้รับเลือกเป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียง เท่ากำหนดระยะเวลาของผู้ซึ่งตนแทน หากวาระที่เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ตั้งผู้แทนก็ได้ โดยให้ คณะกรรมการที่เหลือเลือกประธานหนึ่งคน และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ประธาน และ/หรือ กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้แต่งตั้งประธาน และ/หรือ กรรมการใหม่ ให้ประธาน และ/หรือ กรรมการปฏิบัติหน้าที่ไปก่อน จนกว่าจะได้แต่งตั้งประธาน และ/หรือ กรรมการใหม่

ข้อ ๓๗ ให้ที่ประชุมสภาอาจารย์ เลือกกรรมการตามข้อ ๓๓ (๔) และที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยและ ลูกจ้าง เลือกกรรมการตามข้อ ๓๓ (๕)

ข้อ ๓๘ คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาสอบสวนการกระทำผิดจรรยาบรรณ ซึ่งการริเริ่ม ดำเนินการทางจรรยาบรรณ อาจกระทำได้โดยมีผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการ เห็นสมควรสอบสวน และเมื่อดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการสอบสวน เสนออธิการบดีเพื่อสั่งการต่อไป

การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการ แก้ไขข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษรอย่างเพียงพอ มีการเปิดโอกาสให้คัดค้าน กรรมการได้ ตลอดจนมีการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยาน

เพื่อประโยชน์ของการพิจารณาและสอบสวนให้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการได้

ข้อ ๓๙ ในการประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีองค์ประชุมเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการ ที่มีอยู่ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่เป็นการลงมติในเรื่องการกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้มีเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการที่มีอยู่

กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สำเนาถูกต้อง

หมวด ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๐ การประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศ ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต หรือผู้รับบริการ

เพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการใดในอำนาจหน้าที่

(๔) การเปิดเผยข้อมูลความลับของนิสิตที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ และก่อให้เกิดความเสียหาย

(๕) การสอน หรืออบรมนิสิต เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่ามีผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เว้นแต่เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

(๖) การละทิ้งทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ติดต่อกันในคราวเดียวเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๗) การกระทำความผิดอย่างอื่น ที่สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดขึ้นตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการวิชาชีพพิจารณาว่ามีความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามวรรคก่อน ให้ถือเป็นความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด

ข้อ ๔๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

- (๑) ดักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

การลงโทษดักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาดักเตือนโดยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่า การกระทำใดเป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้บันทึกการดักเตือน เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในส่วนงานการสอบสวน

การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมไว้ในส่วนงานการสอบสวน

สำเนาถูกต้อง การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้เก็บรวบรวมไว้ในส่วนงานการสอบสวน

บุคคลากรผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

เมื่อได้ดำเนินการความวรรคก่อนแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนจรรยาบรรณด้วย

ข้อ ๔๒ การกำหนดการลงโทษทางจรรยาบรรณ ต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความคิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียว หรือหลายอย่างรวมกันได้ความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่

ข้อ ๔๓ การประพาศิณจรรยาบรรณใดเป็นความคิดทางวินัย หรือเป็นความคิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ตำแหน่งรอง

(นายกานติส ศิริสานต์)

อธิการ

แนวปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวร

จรรยาบรรณ (Code of conduct) หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)

ส่วนที่ 1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ 7 บุคลากรพึงมีความเป็นผู้นำ มุ่งมั่น สร้างสรรค์

๑ แนวปฏิบัติ

1. กล้าแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ถูกต้อง
2. มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ข้อ 8 บุคลากรพึงมีศีลธรรมอันดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง

๑ แนวปฏิบัติ

- ปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นและรับผิดชอบต่อ
การกระทำของตน

ข้อ 9 บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม ไม่ถูกครอบงำ
ด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด

๑ แนวปฏิบัติ

1. ดำรงตนให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นที่ยอมรับเชื่อถือของคนทั่วไป
2. ไม่ยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์
ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
3. ไม่แอบอ้างชื่อของหน่วยงานไปเพื่อแสวงหาผลประโยชน์อื่นใดอันมิควรได้

ส่วนที่ 2 จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน

ข้อ 10 บุคลากรพึงยึดมั่น และปฏิบัติตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์
ของหน่วยงาน

๑ แนวปฏิบัติ

- ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ วิสัยทัศน์
วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ข้อ 11 บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล
โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงาน

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถและขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง
สมเหตุสมผล
2. รักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานเป็นสำคัญ
3. อุทิศตน ปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

ข้อ 12. บุคลากรพึงอุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ ปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับ
ประกาศ คำสั่ง แนวปฏิบัติ แผนของทางราชการ รวมทั้งหลักการบริหารบ้านเมือง
ที่ดี กล่าวคือต้องปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อ
ภารกิจของรัฐ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
ที่เกินความจำเป็น ปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อเหตุการณ์ และตอบสนองความต้องการ
ของประชาชน

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
2. ปรับปรุงภารกิจให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า โดยการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
ที่เกินความจำเป็น ทั้งนี้ต้องดำรงไว้ซึ่งคุณภาพของงานเป็นหลัก
3. ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ทันต่อเหตุการณ์และตอบสนองความต้องการ
ของประชาชน
4. อุทิศเวลาให้การปฏิบัติงานให้กับทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ 13 บุคลากรพึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ปราศจากอคติต่อหน่วยงาน

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
2. ไม่กระทำการอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน

ข้อ 14 บุคลากรพึงดูแล รักษา และใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน อย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวัง ไม่ให้สิ้นเปลือง เสียหาย หรือสูญหาย และดูแลรักษาทรัพย์สินอย่างวิญญูชนพึงปฏิบัติ ต่อทรัพย์สินของตน

๑ แนวปฏิบัติ

- ดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน ไม่ให้สิ้นเปลืองเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ 15 บุคลากรพึงมีส่วนร่วม ส่งเสริม และสร้างความสามัคคีในหน่วยงาน

๑ แนวปฏิบัติ

- ให้ความร่วมมือร่วมใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลด้วยความปรารถนาดีต่อกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานไปสู่ความสำเร็จ

ข้อ 16 บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งบทบาทหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิตส่วนตัว

๑ แนวปฏิบัติ

- ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพหน้าที่การงาน และเป็นแบบอย่างที่ดี แก่บุคคลทั่วไป

ข้อ 17 บุคลากรพึงงดเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ ไม่คัดลอก หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่น หรือนำผลงานของผู้อื่น หรืออ้างผู้อื่น หรือใช้ผู้อื่น ทำผลงานและนำผลงานนั้นไปใช้ในการกำหนดตำแหน่ง หรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือให้ได้รับเงินเดือน หรือ ค่าตอบแทนในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึง การกระทำการใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

๑ แนวปฏิบัติ

1. ใช้ผลงานที่ทำด้วยตนเอง โดยไม่จ้างหรือวาน หรือใช้ผู้อื่นให้ทำผลงานให้ เพื่อนำไปขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น
2. ไม่แอบอ้างหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยไม่ระบุแหล่งที่มา หรือโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์
3. เคารพในสิทธิของผู้อื่น และปฏิบัติตามกฎหมายเรื่อง ทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ 3 จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ 18 ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างขวัญ
และกำลังใจ การจัดสวัสดิการ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รับฟังความคิดเห็น
และปกครองโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเสมอภาค โปร่งใสและเป็นธรรม
2. เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น
และเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง
3. ส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงานตามความเหมาะสม
4. ให้การแนะนำ กำกับดูแล ช่วยเหลือ เสริมสร้างขวัญกำลังใจต่อ
ผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน

ข้อ 19 ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของ
ผู้บังคับบัญชา และตามลำดับชั้นของการบังคับบัญชา เว้นแต่จะได้รับการอนุญาต
ให้ข้ามลำดับชั้นได้

๑ แนวปฏิบัติ

- ปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ โดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 20 บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ
ให้ความคิดเห็น และแก้ไขปัญหาร่วมกัน ตลอดจนเสนอแนะในสิ่งที่เป็นประโยชน์
ต่อผู้ร่วมงาน

๑ แนวปฏิบัติ

1. มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
2. ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ แสดงความคิดเห็น และแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้น
เพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน
3. ร่วมกันศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาภารกิจ
ของหน่วยงาน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ 21 บุคลากรที่มีอิสระทางความคิด รับผิดชอบต่อการเสนอความคิด และปฏิบัติตนอย่างเป็น
กัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน

๑ แนวปฏิบัติ

1. แสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบต่อการ
เสนอความคิดเห็น
2. แสดงความมีน้ำใจ ความปรารถนาดี และให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลต่อ
ผู้ร่วมงาน
3. เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็นตามความเหมาะสม

ข้อ 22 บุคลากรพึงเคารพเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่อง ให้เกียรติ และไม่ล้อเลียน
ผู้ร่วมงาน

๑ แนวปฏิบัติ

1. รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน
2. ให้เกียรติและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้ร่วมงาน

ข้อ 23 บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูล ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
ร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่

๑ แนวปฏิบัติ

- รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือเกื้อกูลในหมู่คณะ

ข้อ 24 บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร สุภาพ มีน้ำใจ
และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงานอย่างกัลยาณมิตร
2. ให้เกียรติ แสดงน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ 25 บุคลากรไม่บิดเบือน กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือหมิ่นประมาท
และพึงงดเว้นการล่วงละเมิดทางเพศผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
ที่มีไข้คู่สมรสของตน

๑ แนวปฏิบัติ

1. ไม่บิดเบือน กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือหมิ่นประมาท
ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
2. ละเว้นการกระทำใดๆ อันเป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้อื่น

ส่วนที่ 4 จรรยาบรรณต่อนิสิต ประชาชน ผู้รับบริการ และสังคม

ข้อ 26 บุคลากรที่จะเว้นจากการ เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากนิสิต ประชาชนผู้รับบริการ โดยมีขอบด้วยกฎหมาย

๑ แนวปฏิบัติ

1. ไม่เรียกรับทรัพย์สิน หรือ ผลประโยชน์อื่นใดจากนักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการ เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดในการปฏิบัติหน้าที่
2. ไม่รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยจากนักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการ
3. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มุ่งหวังหรือแสวงหาผลประโยชน์อันมิควรได้

ข้อ 27 บุคลากรที่จะให้บริการต่อนิสิต ประชาชน ผู้รับบริการ อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความ เป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน ไม่กลั่นแกล้ง ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือหมิ่นประมาท

๑ แนวปฏิบัติ

1. ให้บริการนักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ เรียบร้อย
2. ไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือหมิ่นประมาทนักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการ
3. ปฏิบัติต่อ นักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการด้วยความเสมอภาค โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ 28 บุคลากรที่จะประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป การเปิดเผยข้อมูล หรือความลับ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ และก่อให้เกิดความเสียหาย จะกระทำมิได้

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจจากนักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการ
2. รักษาข้อมูลของนักเรียน นิสิต ประชาชน และผู้รับบริการ เว้นแต่ได้รับความยินยอม
3. ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือเกื้อกูลแก่นักเรียน นิสิต ประชาชน ผู้รับบริการ และสังคม

ข้อ 29 บุคลากรที่งดเว้นจากการล้วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิต
ประชาชน และผู้รับบริการ ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

๑ แนวปฏิบัติ

- ละเว้นการกระทำใดๆ อันเป็นการล้วงละเมิดทางเพศผู้อื่นที่มีใช้คู่สมรส
ของตน

ส่วนที่ 5 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ 30 นอกเหนือจากรายบรรณส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 แล้ว คณาจารย์ประจำ
พึงปฏิบัติตนดังต่อไปนี้

- (1) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต และบุคคลทั่วไป ทั้งหน้าที่การงาน
และการดำเนินชีวิตส่วนตัว

๑ แนวปฏิบัติ

1. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามจารีตประเพณีอันดีงาม
2. พுகจาสุภาพและสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม
3. รักและศรัทธาต่อวิชาชีพอาจารย์

- (2) พึงสอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจ
และปฏิบัติกับนิสิตอย่างมีเมตตา และเป็นธรรม

๑ แนวปฏิบัติ

1. สอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ
2. ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจนิสิต
3. สอนแนะนำนิสิตด้วยความเมตตา
4. ปฏิบัติต่อนิสิตด้วยความเป็นธรรม

- (3) พึงปฏิบัติหน้าที่โดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์ใด

๑ แนวปฏิบัติ

1. ปฏิบัติงานด้วยความมีอิสระทางวิชาการบนพื้นฐานของความถูกต้อง
และรับผิดชอบต่อผลที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติ
2. เสนอผลงานหรือให้ความเห็นทางวิชาการตามความเป็นจริงที่ค้นพบ
โดยปราศจากการรบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์ใดๆ
3. ไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้าง หรือผลประโยชน์อันมิควรได้
จากผลงานทางวิชาการ

- (4) พึงศึกษา ค้นคว้า และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

๑ แนวปฏิบัติ

- ใส่ใจศึกษา ค้นคว้า วิจัยสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพ
ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี

ข้อ 31 บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพและ / หรือมาตรฐานวิชาชีพกำหนดไว้พึงปฏิบัติตามวิชาชีพนั้น

๑ แนวปฏิบัติ

- ไม่กระทำการ หรือ ละเว้นการกระทำใดๆ อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบแก่ตนเองหรือพวกพ้อง หรือใช้ความรู้ทางวิชาการในวิชาชีพของตนเองในทางที่ผิดตามวิชาชีพนั้น

ข้อ 32 บุคลากรพึงปฏิบัติตนต่อวิชาชีพอย่างเต็มความสามารถเหมาะสมกับจรรยาบรรณวิชาชีพและ / หรือ มาตรฐานวิชาชีพ

๑ แนวปฏิบัติ

- ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพในสาขาวิชาชีพของตนเองอย่างเคร่งครัด